

7 Mai 2017

Duminica a 4-a după Paști
(Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)

www.parohiamartisor.ro

În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care pe evreiește se numește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era ținut. Și era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: **Voiești să te faci sănătos? Bolnavul l-a răspuns: Doamne, nu am om, care să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă. Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este [...] După aceasta Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău. Atunci omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.**

Ioan 5, 1-15

Ceea ce e mai dramatic în toată această pericopă evanghelică e **singurătatea bolnavului**. Ați auzit? “Doamne, n-am pe nimeni care să mă arunce în apă și până să mă cobor eu, altul intră înaintea mea”. Cea mai tragică postură a omului este singurătatea, izolarea lui totală. **A fi singur înseamnă a cădea, a te pierde. A fi singur înseamnă a nu te gândi decât la tine, pentru că ești copleșit de suferința în care zaci.** Ești copleșit de inutilitatea vieții. Pentru că **o viață trăită singuratic, dacă n-ai pe Dumnezeu cu tine, este o viață inutilă, pierdută. O viață al cărei sens a dispărut în clipa în care te-ai însingurat.**

Acest bolnav n-avea măcar o rudă, un prieten care să-l ia în clipa în care apa s-a tulburat să-l arunce în apă, ca să se vindece. De câte ori nu suntem noi în aceeași situație? Dar cu multă milostivire, Hristos l-a întrebat: “Vrei să te vindeci?”. O întrebare în acest sens, adresată unui bolnav, pare inutilă. Firește că vrea să se vindece. Dar aluzia Mântuitorului era la altceva. **Omul acesta era bolnav pentru păcatele lui**, și când a fost întrebat: “Vrei să te vindeci?”, Mântuitorul l-a întrebat în fond: “Vrei să te vindeci de păcatele tale?”. Dovada că așa este, vedem mai târziu, când Mântuitorul l-a întâlnit în templu și i-a spus: “Iată, te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ție ceva și mai rău!”.

Ceea ce este iarăși tulburător, și pentru noi și pentru alții, este că, în clipa aceea când Iisus a vindecat un bolnav de 38 de ani, **în loc ca cei care-l vedeau să se bucure că un om și-a recăpătat sănătatea, fariseii și cărturarii s-au supărat și au spus: “De ce umbli, de ce îți ridici patul sâmbăta?”** Și l-au întrebat: “Cine te-a făcut sănătos?”. Prima dată cel vindecat n-a știut ce să spună. Dar când Iisus l-a întâlnit în templu, el s-a dus la iudei și le-a spus: “Iată, Iisus este Cel care m-a făcut sănătos!”. Nu era un denunț prin care îi pune pe iudei pe urmele lui Iisus, ci era **numai dorința cuiva de a spune în fața tuturor: “Acest Om m-a ajutat! Acesta m-a vindecat! Acesta a stat lângă mine în nenorocire!”**. Simțim nevoia să spunem lucrul acesta când cineva ne-a ajutat. **Simțim nevoia să mărturisim minunea. Nu pentru laude, ci pentru că am scăpat din singurătate, din boală și din durere!** Simt nevoia să spun cine m-a ajutat, cine m-a adus la credință, cine m-a scăpat din păcate și din ticăloșia inimii mele. Un preot, un credincios, un prieten... **Simt nevoia să spun: “El m-a salvat!”**. Așa a fost și cu acest bolnav.

Iubiți credincioși, din ce în ce **societatea contemporană ne izolează tot mai mult**. Din ce în ce autoritățile, toate, nu numai cele comuniste, **toate autoritățile încearcă să ne izoleze**. Să ne facă mai singuratici, **să fim mai puțin legați unii de alții, să nu comunicăm**, pentru că toate autoritățile încearcă să fie totalitare, **să te poată conduce**. Comunitățile se conduc mult mai greu decât indivizii izolați, de aceea autoritățile încearcă să ne izoleze.

Comuniștii au făcut-o prin violență. Occidentalii nu o fac prin violență, ci prin această formă de a te declara pe tine unic, că ai toate drepturile, că ești independent. Să fii izolat, să nu fii legat de părinții tăi, să nu ascuți de ei dacă ești copil, să nu te supui nimănui, pentru că tu ești o ființă liberă. O libertate greșit înțeleasă este o revoltă împotriva lui Dumnezeu, este nihilism. De aceea s-a ajuns la formele la care s-a ajuns, la toate crimele care bântuie în lume. Sunt atâtea orașe în care copii de 14 ani și-au ucis profesorii, colegii, părinții. S-a rupt legătura umană cu cei lângă care trăim. S-a rupt relația sufletească dintre mine și frate, dintre mine și părinți, dintre părinți și copil, dintre prieten și prieten. Suntem tot mai singuri în această exacerbare a personalității, care are la baza demonizarea societății.

Să încercăm să rămânem uniți. Să rămânem uniți prin credință și prin dragostea unuia față de altul, prin Iisus Hristos. Să rămânem uniți în comunitatea Bisericii, pentru că Biserica este singură grupare socială pozitivă. Toate celelalte grupări duc la autodistrugere. Toate încearcă să distrugă ființa umană, să facă din ea un instrument, un simplu șurub în mecanismul acesta complicat al societății umane.

Părintele Gheorghe Calciu - www.crestinortodox.ro

Fericit cel ce așteaptă minunea cu credință, fericit cel ce nu-și pierde speranța, fericit cel ce are răbdare. Pentru că iată, mântuire se va face și casei lui! Chiar și fără prieteni lângă tine... Prieten nu-ți este cel care întotdeauna te învață, ci cel care întotdeauna te ascultă!

Iar nouă tuturor, cel mai bun prieten este Hristos! pentru că **"prieten este cel care atunci când îți întinde mâna, îți atinge inima!"** (Gabriel Garcia Marquez). **Și cui nu i-a atins inima Hristos?**

Arhim. Siluan Vișan - www.crestinortodox.ro

Luni, 8 mai - Sf.Ap. Evanghelist Ioan Teologul și Sf.Cuv.Arsenie cel Mare
Marți, 9 mai - Sf. Proroc Isaia și Sf.Mc.Hristofor
Miercuri, 10 mai - Sf.Ap.Simon Zilotul
Joi, 11 mai - Sf.Ier.Metodie și Chiril, luminătorii slavilor
Vineri, 12 mai - Sf.Mc.Ioan Valahul

Marți, 9 mai - Sfântul Mucenic Hristofor - sfântul cu cap de câine

Cine este însă acest sfânt mucenic? Încă din secolul al IV-lea, Sf. Mucenic Hristofor, martirul "purtător de Hristos" a fost reprezentat în mai multe variante, în frescă și icoane.

În prima ipostază, Sf.Hristofor ne apare ca un bărbat de rând, care îl duce în spate pe

Hristos prunc, peste o apă. Cea de-a **doua ipostază** este aceea în care bărbatul ne apare având **cap de câine și o cruce în mână**, crucea de mucenic. Se crede că prima variantă este de origine apuseană, pe când

cea de-a doua, de origine răsăriteană. **În lumea romano-catolică**, evlavia credincioșilor față de Sf.Hristofor a fost toarte mare, mai ales spre sfârșitul Evului Mediu. Aici, el era văzut drept **ocrotitor al călătorilor și păzitor de moartea neașteptată.** În Răsărit, creștinii au simțit o atracție mai mare față de un anumit detaliu din viața sfântului, și anume: **capul de câine** sau miel.

În bisericile și mănăstirile din Muntenia și Oltenia, Sf.Mc. Hristofor apare având cap de câine sau de miel, pe când în multe mănăstiri din Moldova, Sf.Hristofor are cap de om, însă își poartă capul de câine pe o tipsie.

Prima variantă - Hristofor cel preafrumos. Aceasta ține mai mult de tradiția populară creștină. Sinaxarul din Minei ne spune că Sf.Mc. Hristofor era un tânăr de o frumusețe rară, care, din dragoste pentru Hristos, a ales să renunțe la viața sa normală. În orice loc ajungea, el **stârnea ispite prin frumusețea trupului și chipului său**, lucru ce făcea ca orice fată să se tulbure și să-și piardă liniștea. Veșnic întristat de mâhnirile pe care le pricinuia în mod involuntar, tânărul **Hristofor s-a rugat lui Dumnezeu să-i ia frumusețea**, pe care tot El i-o și dăduse. Rugăciunea acestuia, făcută cu durere în inimă, a fost ascultată. Prin urmare, a doua zi el s-a văzut lipsit de acea **cruce grea a frumuseții**, în loc de cap de om el având cap de câine. Schimbarea frumuseții pe urățenie, în urma rugăciunii veșnic ascultate de Dumnezeu, a fost făcută numai și numai spre a scăpa de legătura păcatului, căci scris este: **"Vai celui prin care vine ispita."** Foarte frumos spune, zicând: **"Iubirea lui Dumnezeu nu-i lasă pe cei îndrăgostiți să fie ai lor, ci ai celor de care sunt îndrăgostiți."** Această dragoste l-a împins pe Sf.Hristofor să renunțe la frumusețea trupului.

A doua variantă - Hristofor cel din tribul chinocefalilor (chip de câine). Aceasta ține mai mult de relatările vieții sfântului. Cel mai **vechi manuscris** privind viața sfântului cu cap de câine aparține **episcopului Teofil Indianul, în limba greacă**, încă de pe la jumătatea secolului al IV-lea. Potrivit acesteia, Sf.Mc. Hristofor era un soldat originar din nordul Africii. Avea un chip de nemaivăzut, fața lui semăna cu cea a unui câine, iar cuvintele îi erau stâlcite. Cu toate că acesta înfiora pe tot omul care îl vedea, el **nu avea un comportament fioros.** Prins de către armata română, el ajunge prizonier în temnițele unde creștinii erau adesea aruncați și ei. Intrând în contact cu iubitorii de Hristos din Antiohia, el **se convertește la creștinism.** În cele din urmă, alături de mulți alți creștini, și tânărul Hristofor va fi omorât pentru nelepădarea dreptei credințe.

Nedreptatea făcută Sf.Mc. Hristofor - sfântul cu cap ca de câine. Datorită faptului că omul a ajuns, din ce în ce mai mult, să se limiteze la ceea ce vede, fără a se strădui să pătrundă însă și în spatele lucrurilor, în conținutul lor real, multe dintre lucrurile ce dădeau viață bisericii au ajuns să fie date la o parte, fiind văzute drept de prisos. Din păcate acest lucru s-a cam întâmplat și cu **Sf.Mc.Hristofor, el dispărând aproape total de pe pereții noilor biserici.** Toate bisericile și mănăstirile din vechime îl aveau pe Sfântul Mucenic Hristofor, **pictat alături de alți sfinți, în amintirea slavei și lucrării lui Dumnezeu.** Mai ales în aceste cazuri se arată slava lui Dumnezeu și puterea de schimbare a harului Sfântului Duh. Atât varianta în care frumusețea insuportabilă l-a dus pe tânărul Hristofor să se roage pentru îndepărtarea acesteia, cât și diformitatea inițială, înfrumusețată interior prin convertire, sunt vrednice de amintit. Sf.Mc. Hristofor este un sfânt ce își merită locul pe absidele bisericilor, alături de toți marii sfinți nevoitori și mucenici.

Teodor Dănălahe

www.crestinortodox.ro

Vineri, 12 mai - Sf.Mc.Ioan Valahul s-a născut în anul 1644, din părinți creștini. La vârsta de 15 ani ajunge rob la turci.

Pe drumul spre Constantinopol, un păgân pune ochii pe el și-l cumpără cu gândul de a-l sodomiza. **Apărându-și demnitatea și curăția, Ioan îl omoară** pe păgân. Aflând că Ioan și-a ucis stăpânul, păzitorii l-au legat în lanțuri și l-au dus spre Constantinopol. Aici a fost dat în stăpânirea femeii păgânului ucis, care a vrut să-l ia de bărbat dacă va renunța la credința în Hristos. După 2 ani de refuz, a fost dat pe mâna eparhului cetății și aruncat în temniță. A fost supus la **diferite chinuri, iar în cele din urmă a fost spânzurat în data de 12 mai 1662.** Viața Sfântului Ioan a fost scrisă de Ioan Cariofil și a fost tipărită la Veneția de Sfântul

Nicodim Anghiritul

www.crestinortodox.ro

Programul săptămânii 7 mai – 14 mai 2017

Duminică	7 mai	8 - 12	- Sf.Liturgie (a Slăbănogului din Vitezda) - Pr.Dragoș
Luni	8 mai	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marți	9 mai		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	10 mai	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi	11 mai		
Vineri	12 mai	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	12 mai	17 – 18	- Acatistul Sf.Ioan Valahul – Pr.Dragoș
Sâmbătă	13 mai	8 - 11	- Sf.Liturgie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	13 mai	17 - 18	- Vecernia duminicii a 5-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	14 mai	8 - 12	- Sf.Liturgie (a Samarinencei) - Pr.Dragoș
Duminică	14 mai	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș